

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Бердянський державний педагогічний університет
Факультет фізичної культури, спорту та здоров'я людини
Кафедра хореографії та фітнесу

МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ
до написання та захисту
курсової роботи з дисципліни
«Теорія і методика роботи з
хореографічним колективом»

для здобувачів I рівня вищої освіти
спеціальності 024 Хореографія

Запоріжжя, 2024

УДК: 378.147:793.31 (076)

ББК: 74.58+85.32 я 7

М: 54

Методичні

рекомендації підготувала: к. пед. наук, доцентка Мартиненко О.В.

Рецензенти: к. пед. наук, доцентка Юлія ТАРАНЕНКО
к. пед. наук, доцентка Віра БУРНАЗОВА

Науковий редактор: к. пед. наук, доцентка Мартиненко О.В.

Мартиненко О. В.

Методичні рекомендації до написання та захисту курсової роботи з дисципліни «Теорія і методика роботи з хореографічним колективом» для здобувачів I рівня вищої освіти спеціальності 024 Хореографія. Бердянськ : Бердянський державний педагогічний університет, 2024. 36 с.

*Затверджено на засіданні кафедри хореографії та фітнесу
(протокол № 1 від 03.09.2024 р.)*

ЗМІСТ

Вступ	4
Основні етапи виконання курсової роботи	5
Методичні поради щодо написання курсової роботи	5
Дотримання академічної доброчесності	14
Вимоги до оформлення курсової роботи	16
Захист курсової роботи	20
Орієнтовна тематика курсових робіт	20
Додатки	25

ВСТУП

Підготовка здобувачів вищої освіти за спеціальністю 024 Хореографія здійснюється за ОП «Хореографія», навчальними планами і програмами, які забезпечують сучасний рівень кваліфікаційної підготовки бакалавра хореографії. Вони спрямовані на формування особистості, яка здатна творчо, на професійному рівні вирішувати освітні та виховні завдання в умовах формування і розвитку української державності та національної системи освіти.

Серед фахових навчальних дисциплін підготовки бакалавра хореографії одне з провідних місць відводиться нормативній дисципліні «Теорія та методика роботи з хореографічним колективом», яка базується на знаннях, уміннях та навичках, які отримали здобувачі освіти під час засвоєння різних дисциплін хореографічного циклу.

Серед фахових компетентностей майбутнього хореографа освітньо-кваліфікаційного рівня «Бакалавр» однією з важливих визначена дослідницька компетенція. Задля вироблення у здобувачів вищої освіти науково-дослідницьких умінь, а також з метою узагальнення, систематизації, поглиблення знань із соціально-гуманітарних та фахових дисциплін навчальним планом передбачено підготовку, написання та захист кожним студентом курсової роботи.

Розроблені методичні рекомендації щодо підготовки, оформлення та захисту курсової роботи мають допомогти з'ясувати: структуру роботи, вимоги до змісту кожної її структурної складової, особливості організації теоретичного пошуку та експериментально-дослідницької діяльності, правила її оформлення і захисту.

Методичні рекомендації розроблено відповідно до нормативних і методичних документів та матеріалів з організації науково-дослідної роботи здобувачів вищої освіти з урахуванням академічної доброчесності.

Компетентності і програмні результати за ОП «Хореографія»

Загальні	
ЗК 02. Здатність зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій, використовувати різні види та форми рухової активності для активного відпочинку та ведення	ПР 02. Розуміти моральні норми і принципи та вміти примножувати культурні, наукові цінності і досягнення суспільства в процесі діяльності.

здорового способу життя.	
ЗК 03. Здатність спілкуватися державною мовою як усно, так і письмово.	ПР 03. Вільно спілкуватись державною мовою усно і письмово з професійних та ділових питань.
ЗК 06. Здатність ухвалювати рішення та діяти, дотримуючись принципу неприпустимості корупції та будь-яких інших проявів недоброчесності	ПР 23. Дотримуватись у професійній діяльності правил академічної доброчесності та запобігати проявам корупції та недоброчесності.
Фахові	
СК 01. Усвідомлення ролі культури і мистецтва в розвитку суспільних взаємовідносин.	ПР 06. Розуміти роль культури і мистецтва в розвитку суспільних взаємовідносин.
СК 04. Здатність оперувати професійною термінологією в сфері фахової хореографічної діяльності (виконавської, викладацької, балетмейстерської та організаційної).	ПР 09. Володіти термінологією хореографічного мистецтва, його понятійно категоріальним апаратом.
СК 05. Здатність використовувати широкий спектр міждисциплінарних зв'язків для забезпечення освітнього процесу в початкових, профільних, фахових закладах освіти.	ПР 10. Розуміти хореографію як засіб ствердження національної самосвідомості та ідентичності.
СК 06. Здатність використовувати і розробляти сучасні інноваційні та освітні технології в галузі культури і мистецтва.	ПР 11. Використовувати інноваційні технології, оптимальні засоби, методики, спрямовані на удосконалення професійної діяльності, підвищення особистісного рівня володіння фахом.
СК 07. Здатність використовувати інтелектуальний потенціал, професійні знання, креативний підхід до розв'язання завдань та вирішення проблем в сфері професійної діяльності.	ПР 12. Відшукувати необхідну інформацію, критично аналізувати і творчо переосмислювати її та застосовувати в процесі виробничої діяльності.
СК 08. Здатність сприймати новітні концепції, усвідомлювати багатоманітність сучасних танцювальних практик, необхідність їх осмислення та інтегрування в актуальний контекст з врахуванням вітчизняної та світової культурної спадщини.	ПР 13. Розуміти і вміти застосовувати на практиці сучасні стратегії збереження та примноження культурної спадщини у сфері хореографічного мистецтва.
СК 12. Здатність використовувати принципи, методи та засоби педагогіки, сучасні методики організації та реалізації освітнього процесу, аналізувати його перебіг та результати в початкових, профільних, фахових	ПР 17. Мати навички викладання фахових дисциплін, створення необхідного методичного забезпечення і підтримки навчання здобувачів освіти.

закладах освіти.	
СК 13. Здатність використовувати традиційні та інноваційні методики для діагностування творчих, рухових (професійних) здібностей, їх розвитку відповідно до вікових, психолого-фізіологічних особливостей суб'єктів освітнього процесу.	ПР 18. Знаходити оптимальні підходи до формування та розвитку творчої особистості.
СК 16. Здатність дотримуватись толерантності у міжособистісних стосунках, етичних і добродійних взаємовідносин у сфері виробничої діяльності.	ПР 21. Розвивати комунікативні навички, креативну і позитивну атмосферу в колективі.

ОСНОВНІ ЕТАПИ ВИКОНАННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ

Курсова робота являє собою самостійне педагогічне дослідження і є органічною складовою освітнього процесу як засіб перевірки всебічної готовності здобувача освіти до самостійного наукового пошуку.

Виконання курсової роботи передбачає основні етапи:

1. Вибір теми дослідження та її обґрунтування. Визначення об'єкта та предмета дослідження, постановка мети.

2. Добір літератури до обраної теми, її вивчення, аналіз та систематизація. Визначення вихідних теоретичних положень. Вивчення педагогічного та хореографічного досвіду. Формулювання на цій основі гіпотези дослідження.

3. Добір і розробка методики експериментального дослідження та обробка експериментальних даних.

4. Проведення дослідно-експериментальної роботи (констатувальний, формувальний, контрольні експерименти) та аналіз її результатів.

5. Кількісний та якісний аналіз результатів дослідження в цілому, формулювання висновків та практичних рекомендацій.

6. Літературне оформлення курсової роботи.

Кожний здобувач освіти закріплюється за науково-педагогічним працівником кафедри, який здійснює наукове керівництво курсовою роботою. По узгодженню з науковим керівником студенту необхідно скласти індивідуальний план написання курсової роботи, в якому визначаються всі етапи і конкретні терміни їх виконання (додаток № 6).

МЕТОДИЧНІ ПОРАДИ ЩОДО НАПИСАННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ

Вибір теми – перший і дуже відповідальний момент під час написання курсової роботи. У виборі теми здобувач освіти зазвичай послуговуються переліком тем, запропонованим кафедрою. В окремих випадках здобувач освіти може запропонувати власну тему, але вона має бути узгоджена з науковим керівником і затверджена на засіданні кафедри.

Тема роботи повинна бути *актуальною* і відповідати як сучасним потребам хореографічного мистецтва, так і перспективам його розвитку, практичним завданням хореографічної роботи в хореографічних колективах (в закладах загальної середньої освіти). Обґрунтування актуальності та значення обраної теми подається у такій послідовності: сутність проблеми – соціальний запит – запит та потреби практики – розробленість проблеми у психолого-педагогічній науці та хореографії – вихід на формулювання мети власного наукового дослідження.

Обґрунтування актуальності теми здійснюється у вступі.

Вступ – це місце для визначення науково-категоріального (понятійного) апарату дослідження. Науково-категоріальний апарат – це система понять, яка в стислій формі відображає наукові засади, напрямок та сутність дослідження, акумулює його зміст і прослідкує логіку наукового пошуку. До науково-категоріального апарату педагогічного дослідження входять такі поняття:

- обґрунтування актуальності теми;
- об'єкт дослідження;
- предмет дослідження;
- мета (ціль, яку ставить перед собою дослідник);
- завдання (конкретизована мета);
- гіпотеза (наукове передбачення результатів дослідження);
- методи наукового дослідження;
- організація і база проведення дослідно-експериментальної роботи.

Вступ повинен бути компактним (3-5 сторінок друкованого тексту) і не переобтяженим теоретичними викладками.

Вибір теми тісно пов'язаний з визначенням об'єкту та предмету дослідження. Ці поняття існують в єдності і водночас повинні чітко розрізнятися. *Об'єкт* відображає ту об'єктивну сферу, яка цікавить дослідника. *Предмет* – це те, стосовно чого дослідник передбачає одержати нове педагогічне знання.

Об'єктом педагогічного дослідження є, звичайно, процес навчання чи виховання. Визначаючи об'єкт, шукайте відповідь на запитання: що розглядається? Предмет же вказує на певний аспект розгляду, спосіб вивчення об'єкта дослідження, нові відношення, властивості, функції об'єкта. Наприклад, в об'єкті, яким є творчий розвиток дітей в процесі хореографічного навчання, може бути виділено предмет: використання українського фольклору, як засобу творчого розвитку дітей молодшого шкільного віку на уроках хореографії.

За С. М. Гончаренко, «... об'єктом виступає те, що досліджується, а предметом те, що в цьому об'єкті дістало наукове пояснення». Одже, предметом досліджень можуть бути зміст, форми, методи організації педагогічного процесу, різні педагогічні відносини, діяльність і навчання дитини, особистісні якості, мотиви, поведінка тощо.

Наведемо приклади визначення об'єкту та предмету дослідження.

Тема дослідження: «Активізація творчої активності дітей молодшого шкільного віку засобами хореографії».

Об'єкт дослідження: процес активізації дитячої танцювальної творчості.

Предмет дослідження: педагогічні умови активізації творчої активності дітей молодшого шкільного віку засобами хореографії.

Тема дослідження: «Особливості застосування гри в хореографічній роботі з дітьми дошкільного віку».

Об'єкт дослідження – процес застосування гри в дитячій хореографії.

Предмет дослідження – особливості застосування гри в хореографічній роботі з дітьми 5-6 років в закладах позашкільної освіти.

Після обґрунтування теми, визначення об'єкту та предмету дослідження формулюється його *мета*. Мета та тема тісно пов'язані між собою. Їх об'єднують два співпадаючих елемента: об'єкт та кінцевий результат дослідження. Проте мета містить ще й третій елемент – шлях досягнення кінцевого результату.

Розглянемо це на прикладі.

Тема дослідження: Педагогічні умови розвитку музично-ритмічної координації дітей старшого дошкільного віку на уроках хореографії.

Об'єкт дослідження: процес розвитку музично-ритмічної координації дітей старшого дошкільного віку на уроках хореографії.

Мета дослідження: визначення ефективних умов розвитку музично-ритмічної координації дітей старшого дошкільного віку на уроках хореографії.

Примітка: різними шрифтами виділені співпадаючі елементи теми та мети дослідження.

Метою педагогічного дослідження в її найбільш загальному вигляді є, як правило, перевірка (або уточнення) визначених теоретичних положень, які описують структуру, зв'язки, розвиток об'єкту дослідження; встановлення закономірностей, які відображають специфіку явища чи процесу, що вивчається; визначення показників ефективності використання результатів проведеного дослідження; встановлення особливостей застосування зазначених результатів на практиці та ін.

Після визначення мети слід конкретизувати **завдання дослідження**, які, як правило, включають у себе такі складові:

- вивчення та аналіз наукової психолого-педагогічної, мистецтвознавчої та методичної літератури з хореографії і на цій основі з'ясування теоретичних питань із досліджуваної проблеми;

- вивчення стану практичного вирішення даної проблеми: виявлення важливих досягнень і типових недоліків їх причин, основних здобутків передового педагогічного та хореографічного досвіду та ін.;

- обґрунтування та розробку системи заходів, необхідних умов, методів та методик для вирішення поставленої мети;

- експериментальна перевірка запропонованої системи заходів щодо відповідності її критеріям оптимальності;

- розробка методичних рекомендацій для подальшого використання позитивних результатів дослідження в практиці роботи дитячих хореографічних колективів.

Завданнями дослідження є питання, відповіді на які необхідні для досягнення мети. Ці питання виникають на основі аналізу стану проблеми, що досліджується і стосуються подальшої розробки окремих її аспектів.

Наприклад, мета дослідження – з'ясувати педагогічні умови розвитку хореографічних здібностей молодших школярів, розробити методи оптимізації цього процесу та експериментально дослідити їх ефективність.

Завдання дослідження:

- *З'ясувати стан проблеми в теорії та освітній практиці. На підставі аналізу її узагальнення наявного у психолого-педагогічній літературі матеріалу з досліджуваної проблеми теоретично обґрунтувати поняття «хореографічні здібності», охарактеризувати їх зміст та структуру.*

- *Розкрити психологічні особливості розвитку хореографічних здібностей дітей молодшого шкільного віку та визначити критерії і рівні їх сформованості.*

- *Визначити педагогічні умови ефективного формування хореографічних здібностей молодших школярів.*

- *Розробити й апробувати зміст формувальних (тренінгових) вправ, спрямованих на цілісний розвиток хореографічних здібностей дітей на початковому етапі навчання.*

Для розв'язання визначених суперечностей і завдань важливо коректно сформулювати гіпотезу дослідження. Вона має містити елементи новизни, оскільки є одним із методів розвитку наукового знання, а також теоретичним підґрунтям подальшого експерименту. Гіпотеза не є обов'язковою в змісті курсової роботи, але кожний починаючий науковець має вміти передбачувати результат свого дослідження, висуваючи певну гіпотезу.

Гіпотеза – це наукове передбачення положень, які, на думку дослідника, будуть установлені в дослідженні й потребують доведень і захисту. Вона передбачає пошук чогось невідомого в науці й практиці, наприклад, який засіб вирішення педагогічного завдання є ефективним, які умови є провідними чи вирішальними. Гіпотеза передбачає оптимальний варіант вирішення завдання з кількох можливих. Гіпотезу слід формулювати так, щоб її можна було експериментально перевірити. Дослідник повинен зуміти встановити вплив яких факторів, умінь, методів, прийомів є вирішальним, а яких другорядним.

Гіпотеза, яка є формою наукового передбачення, посідає у дослідженні чільне місце. Вона виступає у вигляді припущення, що пояснює сутність, структуру, зв'язки, рушійні сили педагогічного явища. Гіпотеза повинна відповідати меті та висвітлювати конкретний предмет дослідження.

Наведемо приклад гіпотези наукового дослідження до теми «Розвиток хореографічних здібностей дітей молодшого шкільного віку».

Рівень розвитку хореографічних здібностей дітей на початковому етапі навчання може значно підвищитись за умови:

- *урахування як вікових, так й індивідуальних особливостей прояву хореографічних здібностей, системно-структурним утворенням яких виступають музично-рухові, інтелектуально-творчі та мотиваційно-особистісні компоненти;*

- *спеціальної організації формувальних засобів, спрямованих на одночасний та цілеспрямований розвиток усіх складових компонентів цих здібностей;*

- *створенні умов для творчої співпраці педагога та дітей у напрямі реалізації розроблених засобів стимулювання та активізації процесу розвитку хореографічних здібностей молодших школярів.*

Приклад гіпотези наукового дослідження до теми «Формування міжособистісних стосунків у хореографічному колективі».

Процес формування міжособистісних стосунків між дітьми 6-10 років у дитячих хореографічних колективах буде ефективним за таких умов:

- *застосування психолого-педагогічної компетентності керівника та його позитивного впливу на розвиток дружніх стосунків між членами колективу;*

- розширення уявлення дітей про позитивні людські якості та засвоєння ними етичних норм спілкування і поведінки шляхом систематичного проведення бесід на морально-етичні теми;

- урахування індивідуально-диференційного підходу до кожного вихованця;
- впровадження методів самоврядування та засобів підвищення статусу малоавторитетних дітей.

Аналіз стану проблеми, що досліджується дає можливість реалізувати ще один важливий момент у написанні наукової роботи – скласти її план.

План повинен відображати структуру роботи. Чим більше чіткості, логіки у складеному плані, тим легше автору виконувати наукове дослідження.

Одним з недоліків студентських наукових робіт є непропорційність у розмірах параграфів. З огляду на це, важливо визначити розміри кожної частини майбутнього дослідження та їх взаємозв'язок. Під час виконання роботи план може вдосконалюватись та набути кінцевого вигляду на останньому етапі опрацювання обраної теми (зразок плану надано в додатку 2).

План дає можливість розпочати написання теоретичної частини курсової роботи, зміст якої складає систематизований та узагальнений варіант зібраної наукової інформації.

Теоретична частина психолого-педагогічного дослідження, як правило, складається з 2 (3) параграфів. Викладення матеріалу повинно будуватись за принципом: від загального до конкретного, тобто від висвітлення загальних аспектів проблеми до аналізу експериментальних досліджень, проведених в психології, педагогіці та хореографії.

Наприклад: *Розділ 1. Теоретичні основи прогнозування розвитку хореографічних здібностей дітей молодшого шкільного віку.*

1.1. *Методологічні та теоретичні аспекти розвитку хореографічних здібностей.*

1.2. *Прогнозування розвитку хореографічних здібностей дітей в педагогічній теорії.*

1.3. *Вплив педагога на розвиток хореографічних здібностей дітей молодшого шкільного віку.*

або

1.1. *Аналіз теоретико-методологічних основ проблеми здібностей в психології.*

1.2. *Психологічна характеристика хореографічних здібностей дітей.*

1.3. *Особливості прогнозування хореографічних здібностей молодших школярів.*

Наприклад, починаючи наукову розробку теми, слід провести аналіз стану питання, що досліджується, тобто вивчити теорію та історію

питання у відповідності до мети та проаналізувати передовий педагогічний та хореографічний досвід.

Пошук наукової інформації бажано проводити у такій послідовності:

1. Накопичення загальної інформації з проблеми за допомогою підручників, довідників, словників та інших літературних і інтернетних джерел.

2. Робота з періодичними виданнями та пошук статей, які розкривають вузькі питання або результати досліджень з даної проблеми. Аналогічну інформацію можна отримати, опрацювавши автореферати дисертацій.

3. Вивчення статей з досвіду роботи, методичних рекомендацій, які висвітлюють кращі надбання практики.

Вивчення теоретичного матеріалу передбачає його систематизацію та фіксацію. Студенту необхідно володіти найбільш доступними способами фіксації та збереження наукової інформації.

Вихідним способом вивчення літературних джерел є створення власної бібліографічної картотеки, тобто фіксування на окремих картках назв джерел та складання анотацій до них. *Анотування* – це найбільш загальний та стислий виклад основного змісту роботи (виписуються назви розділів, параграфів; розкриваються основні ідеї).

До найбільш поширених способів стислого фіксування наукової інформації також належать тезування, цитування та конспектування.

Тезування – це складання нотаток про найбільш суттєві ідеї, висновки наукового тексту та викладення їх своїми словами. Якщо текст відтворюється точно, без змін, то така форма його вивчення називається цитуванням. Під час конспектування зберігається основний зміст наукової публікації.

ДОТРИМАННЯ АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ

Однією з ключових складових внутрішньої системи забезпечення якості у закладах вищої освіти є університетська система забезпечення академічної доброчесності, яка визначає загальноприйнятні світовою спільнотою стандарти здійснення освітньої та наукової діяльності здобувачами вищої освіти і співробітниками університету й створює середовище нульової терпимості до порушень академічної доброчесності та етики академічних взаємовідносин.

Відповідальність за дотримання академічної доброчесності під час здійснення освітньо-наукової діяльності (написання курсової роботи) покладається на здобувача вищої освіти та керівника курсової роботи.

Згідно з інструкцією для інтерпретації звіту подібності у антиплагіатній системі, оцінювач наукової роботи, при ознайомленні з результатами перевірки на плагіат, має звернути увагу на три основні показники.

Значення коефіцієнта подібності 1 (КП1) визначає, яка частина документів містить *фразу 5 слів або більше*, знайдену в базі даних університету, базі даних програми обміну базами даних, бази даних RefBooks або *інтернет-ресурсів* (за винятком запозичень з правових актів, знайдених у Базі даних правових актів).

Коефіцієнт подібності 1 використовується насамперед для вивчення *мовної незалежності автора документів*.

Значення коефіцієнта подібності 2 (КП2) визначає, яка частина документів містить *фразу з 25 слів або більше* знайдених в базах даних, згаданих вище (за винятком бази даних правових актів). Через довжину виявлених фраз, показник подібності 2 є кращим інструментом для виявлення несанкціонованих запозичень.

Коефіцієнт подібності DLA (КП DLA) вказує відсоток аналізованого документа, який формується виключно з фраз 8 або більше слів, які знаходяться в Базі даних правових актів.

Відповідно до цих показників, необхідно зробити наступні кроки:

1. Визначити значення коефіцієнтів подібності (вважається підозрілим, якщо *перший коефіцієнт подібності перевищує 50%* і якщо другий коефіцієнт подібності *перевищує 5%*);

2. Дослідити список «Найдовші ідентифіковані фрагменти» (фрагменти, у яких *кількість слів більше 200 вважається підозрілою*, тому вони вимагають суворої перевірки; якщо такий фрагмент існує, його слід знайти за допомогою посилання «Відзначити фрагмент» «і перевірити, чи цитується він чи ні»);

3. Прокрутіть списки «Документи, що містять подібні фрагменти», враховуючи особливо документи, що містять фрагменти, які перевищують *Коефіцієнт подібності 2* (вони позначені жирним шрифтом). У вас є такі документи, і особливо якщо вони знаходяться у верхній частині списку, ви повинні використовувати посилання «Відзначити фрагмент» і перевірити, чи є вони короткими фразами, розкиданими по всьому документу (в цьому випадку ми можемо розглядати їх як випадкові), або довгі фрагменти тексту, що примикають і відокремлюються лише короткими фразами (така ситуація викликає підозру);

4. Якщо виникнуть будь-які підозри, Звіт Подібності повинен бути відправлений на детальний аналіз, який, на додаток до використання функцій звіту про подібність, представлений у пунктах 1-3, стосується

точного аналізу змісту документа, беручи до уваги фрагменти, виявлені системою в інших текстах.

З огляду на усе вище зазначене, також необхідно врахувати специфіку хореографічного мистецтва. А саме, відсутність підготовки кадрів, або окремої спеціальності, які б займались лише науковим осмисленням хореографічної сфери, як це є, наприклад, в музичному мистецтві (музикознавець), в художньому мистецтві (мистецтвознавець), тощо. Де окреме місце наведене саме дослідженню та науковому осмисленню історичної, виконавсько-технічної та інтерпретаційної галузі і являється суттю окремої мистецької професії. В хореографії досить часто самі виконавці-практики стають на шлях наукової роботи, що є однією з причин відносно «молодої історії» становлення наукового апарату «слова про танець». В підтвердження цьому, є відносно невелика кількість фундаментальних праць, захистів докторських та кандидатських дисертацій, у порівнянні з іншими видами мистецтва.

Треба також врахувати, що розробка та запис практичної частини науковця-хореографа спираються на систему французької термінології, а також сталі вирази та словосполучення, що застосовуються у роботі з дітьми. Використання кожного окремого слова може бути сприйняте системою, як додаткове запозичення, підвищуючи загальний відсоток Коефіцієнтів подібності.

Тому, бажано, індивідуально підходити в розгляді результатів Звіту Подібності, перевіряючи у ручному режимі по кожній секції короткі та довгі фрази. Також, вважається за потрібне, дозволити оцінювачам роботи вносити корективи у стандарти Коефіцієнтів подібності, з похибкою +10-15%, з обґрунтованим поясненням.

Теоретична частина роботи має перевірятися здобувачем вищої освіти на унікальність. Рекомендацією можуть бути доступні програми (Додаток 7). За бажанням можна звернутися до провідного фахівця, який займається в ЗВО перевіркою робіт на плагіат.

ВИМОГИ ДО ОФОРМЛЕННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ

Титульна сторінка оформлюється згідно вимог (зразок подається у додатку № 1). *План* відображає зміст і структуру роботи (зразок оформлення подається у додатку № 2).

Вступ розкриває актуальність обраної теми. В ньому визначаються об'єкт та предмет дослідження, мета та завдання, гіпотеза, методи наукового дослідження та експериментальна база (3-5 сторінок). Зразок вступу надається в додатку № 5.

Теоретична частина розкриває основні положення проблеми шляхом огляду і аналізу наукової та навчально-методичної літератури (10-17 сторінок).

Літературне оформлення тексту потребує дотримання певної логіки викладу. Слід пам'ятати, що при прямому запозиченні тексту з літературного джерела цитату необхідно взяти у лапки та вказати джерело, порядковий номер у списку літератури та сторінку, на якій вона міститься. Наприклад: «В розвитку здібностей першочерговим фактором є поетапне структурування природних властивостей...» [13, с. 29]. Якщо в тексті є посилання на дослідження різних авторів, то в дужках вказують їх прізвища в алфавітному порядку. Наприклад: «Аналіз методичної літератури з організації дитячої танцювальної діяльності показав, що автори пропонують починати навчання дітей хореографії з молодшого шкільного віку (Т. Баришнікова, Л. Богаткова, Л. Бондаренко та інші)». Посилання на різних авторів також можна оформити наступним чином: в квадратних дужках вказати N джерел зі списку використаної літератури. Наприклад: [12; 18; 20; 35].

Теоретична частина повинна закінчуватись висновками щодо стану вивчення проблеми в теорії та практиці (1-1,5 сторінок).

Експериментально-практична частина містить у собі уточнення мети та завдань експериментально-дослідницької роботи, викладення методики її проведення, опис експерименту, фіксацію й аналіз отриманих результатів, висновки (13-23 сторінки).

Спочатку описується констатувальний експеримент. Це робиться в першому параграфі розділу за такою послідовністю:

- завдання констатувального експерименту;
- термін та база його проведення;
- кількість осіб, які брали участь в експерименті (визначення контрольної (КГ) та експериментальної (ЕГ) груп);
- зміст методик констатації (для найбільш відомих методик достатньо вказати назву та критерії оцінки; маловідомі, оригінальні методики описуються повністю);
- результати констатації (таблиці, графіки, діаграми) та їх аналіз;
- висновки (стан проблеми у практиці роботи дитячих хореографічних колективів; вихідні рівні розвитку учнів ЕГ та КГ).

Другий параграф присвячується опису формувального експерименту. Вказуються терміни та методика його проведення. Методика формуючого експерименту повинна розкривати шляхи реалізації мети дослідження (зазначаються використані засоби,

окреслюється зміст роботи, її форми та система їх планування, описуються методи та прийоми формування та ін.).

За результатами формувального експерименту проводиться контрольний. Послідовність його опису така:

– контрольні методики (якщо вони аналогічні методикам констатувального експерименту, то достатньо вказати їх назву; якщо в них внесені зміни, то розкривається характер цих змін та причини їх внесення; якщо застосовано нові методики, то вони описуються, включаючи критерії оцінки);

– результати контрольного експерименту у порівнянні з даними констатувального (порівняльні таблиці, графіки, діаграми); їх кількісний та якісний аналіз;

– висновки щодо показників отриманих даних.

Текст роботи може ілюструватися діаграмами, таблицями тощо. Кожна таблиця (діаграма) повинна мати заголовок, який відтворює її зміст та порядковий номер. Заголовки розміщують над таблицями (діаграмами).

Праворуч над заголовком з великої літери пишуть слово «Таблиця» (Діаграма) та вказують її порядковий номер. Наприклад, таблиця у другому розділі:

Таблиця 2.1.

Результати діагностування рівня творчих здібностей дітей ЕГ

Експериментальна частина закінчується висновками (1-1,5 стор.).

Висновки наприкінці роботи повинні мати узагальнюючий характер. Необхідно вказати, в якій мірі власне експериментальне дослідження підтверджує положення педагогічної науки та визначену дослідницьку гіпотезу. Наводяться розроблені автором рекомендації та поради (2 сторінки).

Список використаних джерел (література) оформляється відповідно до чинних вимог стандартів, уміщених у документах ВАК України (зразок подається у додатку № 4). Список складається в алфавітному порядку заголовків, прізвищ авторів, перших осіб у списку авторських груп. Про кожне джерело необхідно вказати таку інформацію: прізвище та ініціали автора, повну назву книги, місце видання, назву видавництва, рік видання, кількість сторінок. Про статті з періодичних видань необхідно вказати: прізвище та ініціали автора, назву статті, назву журналу або газети, рік видання, номер журналу чи дату виходу газети, сторінки, на яких міститься стаття.

Усі джерела вказують тією мовою, якою вони видані. Літературу, видану іноземними мовами з некириличним алфавітом, наводять після

праць, виданих мовами з кириличним алфавітом, з наскрізною нумерацією.

У курсовій роботі має бути посилання не менш ніж на 30-50 джерел.

Додаток може вміщувати різноманітні дослідницькі матеріали: протоколи спостережень, бесід, таблиці обстежень, схеми, графіки, діаграми, конспекти занять, виховних заходів, репертуарні плани, опис танців, фотографії, малюнки тощо.

Якщо в роботі два або більше додатків, їх послідовно нумерують. (Наприклад: «Додаток 1»). У текстовій частині роботи посилання на додатки є обов'язковим. Наприклад: «Під час обстеження на кожну дитину заповнювався протокол (див. додаток 2)».

Кожний розділ курсової роботи має самостійне значення та виконує певні функції. Проте всі розділи повинні бути взаємозв'язані між собою, та підпорядковуватися основній меті та завданням.

Оформлення роботи передбачає нумерацію сторінок. Вона розпочинається з титульного аркушу, але на ньому номер сторінки не вказується. На наступній сторінці проставляється цифра «2» і так далі. Викладення матеріалу кожного розділу розпочинається з нової сторінки. Тексти параграфів продовжують один одного. З нової ж сторінки подаються висновки, бібліографія та додатки.

Назви розділів та параграфів, що вказуються у плані, повинні відповідати їх назвам у тексті роботи.

Курсова робота обов'язково друкується. Для її оформлення слід використовувати стандартний білий папір формату А-4. Сторінка з текстом повинна мати поля: ліворуч – 25 мм, зверху – 20 мм, праворуч – 15 мм, знизу – 20 мм (додаток № 3). Шрифт Times New Roman, 14 кегль, міжрядковий інтервал – 1,5. Абзацний відступ 1,25. Інтервал між абзацами звичайний (0).

Обсяг курсової роботи має бути **30-40 друкованих сторінок** (не враховуючи додатків).

Курсова робота повинна бути прошита та мати пластикову обкладинку.

ЗАХИСТ КУРСОВОЇ РОБОТИ

Виконану та оформлену згідно з вимогами курсову роботу здобувач вищої освіти подає у встановлений термін старшому лаборанту кафедри, який передає її на перевірку науковому керівнику. До роботи додається протокол перевірки теоретичної частини на антиплагіат.

Науковий керівник перевіряє курсові роботи до дати їх захисту. Захист відбувається публічно в присутності членів комісії та студентів групи.

Захист складається з таких етапів:

- доповідь студента з викладом змісту курсової роботи (5-7 хвилин);
- відповіді студента на запитання членів комісії та присутніх студентів (до 5 хвилин);
- виступ наукового керівника з аналізом-характеристикою змісту курсової роботи та оцінки відношення студента до її написання;
- виставлення оцінки.

Оцінка курсової роботи враховує не лише якість самої роботи, володіння матеріалом і переконливість здобувача вищої освіти при публічному захисті, але й її оформлення та своєчасність виконання студентом як окремих етапів, так і роботи в цілому.

У разі невідповідності курсової роботи вимогам, вона повертається на доопрацювання.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ

60 балів – зміст курсової роботи, наявність протоколу на перевірку унікальності тексту; своєчасне завантаження в систему MOODL.

10 балів – оформлення курсової роботи стосовно вимог.

30 балів – публічний захист курсової роботи.

Додаткові бали можуть надаватися комісією за висвітлення результатів роботи в наукових публікаціях (статті, тези) та виступах на наукових конференціях (сертифікати).

ОРІЄНТОВНА ТЕМАТИКА КУРСОВИХ РОБІТ (оновлена на початку 2024-2025 навчального року)

1. Соціально-ціннісний аспект діяльності дитячих хореографічних об'єднань.
2. Синтез мистецтв в хореографічній роботі з дітьми початкового рівня навчання.
3. Пошук та систематизація методів та засобів збереження кращих традицій роботи дитячих хореографічних колективів.
4. Досягнення та недоліки змісту закордонної системи роботи дитячих хореографічних колективів.
5. Особливості роботи позашкільних закладів в умовах воєнного стану: хореографічний напрям.
6. Особливості дистанційного навчання хореографії в закладах позашкільної освіти.
7. Інклюзивна позашкільна освіта: хореографічний напрям.

8. Особливості хореографічного навчання дітей з особливими освітніми потребами.
9. Інтегративний підхід в навчанні дітей хореографії.
10. Проектна танцювальна діяльність в роботі хореографічного колективу.
11. Використання зразків видатних балетмейстерів минулого та сучасності в освітньому процесі хореографічних колективів.
12. Впровадження інноваційних освітніх технологій в практику роботи хореографічних колективів.
13. Засоби адаптації дітей в умовах роботи хореографічних колективів.
14. Засоби мотивації здобувачів позашкільної освіти до хореографічного навчання.
15. Оцінювання результатів навчання вихованців хореографічного колективу.
16. Професійні та аматорські танцювальні колективи України.
17. Соціально-педагогічні аспекти відродження традицій танцювального фольклору в сучасному мистецькому просторі.
18. Фольклорний танок – основа культурно-художнього виховання і розвитку дітей.
19. Формування національної свідомості молоді на зразках українського хореографічного мистецтва.
20. Патріотичне виховання дітей засобами українського народного танцю.
21. Український народний танок у системі етнохудожнього виховання дітей молодшого шкільного віку.
22. Використання інноваційних методів навчання на уроках народно-сценічного танцю.
23. Розвиток творчих здібностей дітей на основі народних танцювальних традицій.
24. Творчий розвиток молодших школярів у процесі музично-хореографічної діяльності.
25. Формування творчої особистості засобами сучасної хореографії.
26. Формування естетичного досвіду молодших школярів у хореографічних колективах.
27. Формування чуття ритму в процесі хореографічного навчання.
28. Здоров'язберігаючий аспект хореографічної роботи в умовах позашкільної освіти.
29. Впровадження методів танцювальної терапії в систему роботи дитячих хореографічних колективів.

30. Розвиток артистичних здібностей дітей в процесі хореографічних занять.

31. Розвиток уваги засобами хореографічного мистецтва.

32. Розвиток та формування емоційної і чуттєвої сфери дитини в процесі танцювальної діяльності.

33. Формування міжособистісних стосунків у дитячому хореографічному колективі.

34. Виховання культури поведінки дітей засобами бальної хореографії.

35. Особливості застосування засобів фізичної культури в змісті хореографічних занять.

36. Особливості застосування ігрової діяльності в роботі дитячих хореографічних колективів.

37. Специфіка роботи балетмейстера-постановника в хореографічному колективі.

38. Особливості проведення хореографічних занять: віковий аспект.

39. Навчально-виховний вплив репертуару хореографічних колективів.

40. Специфіка роботи педагога-хореографа з акомпаніатором у танцювальних колективах різного напрямку.

41. Біомеханіка стрибків і індивідуалізація тренувального процесу їх використання під час уроків класичного танцю.

42. Специфіка навчання класичному танцю в танцювальних колективах різного напрямку.

43. Дослідження оптимального розподілу танцювального навантаження для дітей різних вікових категорій.

44. Традиційні та інноваційні методики проведення хореографічних занять.

45. Особливості організації виховної роботи в хореографічному колективі.

46. Специфіка роботи керівника дитячого хореографічного колективу з батьками.

47. Теоретично-методичні основи організації та керівництва ансамблем сучасного танцю.

48. Теоретично-методичні основи організації та керівництва ансамблем народного танцю.

49. Теоретично-методичні основи організації та керівництва ансамблем сучасного спортивного бального танцю.

50. Теоретично-методичні основи організації та керівництва ансамблем естрадного танцю.

ДОДАТКИ

ДОДАТОК 1.

Зразок оформлення титульної сторінки курсової роботи

Форма № Н-6.01

Бердянський державний педагогічний університет
Кафедра хореографії та фітнесу

КУРСОВА РОБОТА

з дисципліни «Теорія та методика роботи з
хореографічним колективом

на тему: _____

здобувача I рівня вищої освіти
___ курсу ___ групи
спеціальності 024 Хореографія

(прізвище та ініціали)

Керівник _____

(посада, вчене звання, науковий ступінь, прізвище та ініціали)

Національна шкала _____

Кількість балів: _____ Оцінка: ECTS _____

Члени комісії

(підпис)

(прізвище та ініціали)

(підпис)

(прізвище та ініціали)

(підпис)

(прізвище та ініціали)

м. Запоріжжя - 20 __ рік

Зразок оформлення плану курсової роботи

- 2 -
ЗМІСТ

ВСТУП	3
РОЗДІЛ I. ТЕОРЕТИЧНІ ТА МЕТОДОЛОГІЧНІ ОСНОВИ ФОРМУВАННЯ МІЖСОБИСТІСНИХ СТОСУНКІВ У ДИТЯЧИХ КОЛЕКТИВАХ	
1.1. Загальна педагогіка та психологія про розвиток міжособистісних стосунків у дитячих колективах	6
1.2. Особливості формування дружніх стосунків та їх мотивів між дітьми 6-10 років	15
Висновки до I розділу	24
РОЗДІЛ II. ДОСЛІДЖЕННЯ ОСОБЛИВОСТЕЙ ФОРМУВАННЯ МІЖСОБИСТІСНИХ СТОСУНКІВ У ДИТЯЧИХ ХОРЕОГРАФІЧНИХ КОЛЕКТИВАХ	
2.1. Виявлення особливостей міжособистісних стосунків у дитячих хореографічних колективах	26
2.2. Педагогічні умови створення дружніх стосунків у дитячих хореографічних колективах	31
Висновки до II розділу	37
ЗАГАЛЬНІ ВИСНОВКИ	39
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	41
ДОДАТКИ	42

Зразок оформлення змісту курсової роботи

- 6 -

2 см

РОЗДІЛ I
ТЕОРЕТИЧНІ ТА МЕТОДОЛОГІЧНІ ОСНОВИ
ФОРМУВАННЯ МІЖОСОБИСТІСНИХ СТОСУНКІВ У ДИТЯЧИХ
КОЛЕКТИВАХ

1.1. Загальна педагогіка та психологія про розвиток
міжособистісних стосунків у дитячих творчих об'єднаннях

Періоди оновлення суспільства завжди глибоко впливали на зміну світогляду і психологію людей, їх духовного життя. Докорінні зміни, які відбуваються в Україні вимагають цілеспрямованого розвитку особистості кожного її громадянина, який поєднував би національну свідомість, професіоналізм, високу моральність, фізичну досконалість. Одним з основних стратегічних завдань за «Державною національною програмою відродження освіти (Україна XXI століття: стратегія освіти)», передбачено спрямування освіти на формування творчої особистості, її успішну діяльність і психологічний комфорт у групі однолітків, що буде впливати на подальшу соціальну адаптацію дитини в умовах сьогодення [22].

Проблема вивчення міжособистісних стосунків у процесі спільної діяльності між дітьми набуває на сучасному етапі великого значення й актуальності. Аналіз навчально-методичної та наукової літератури свідчить, що питань взаємовідносин між дітьми, причин виникнення та шляхів подолання конфліктних ситуацій торкалися багато дослідників (Л. Божович, В. Кирилюк, Я. Коломинський, Т. Конникова, Р. Кричевський, О. Скрипченко та ін.).

Запорожець О., досліджуючи систему міжособистісних стосунків, вважав, що обов'язкову умову всебічного розвитку дитини складає інтеріоризація – процес перетворення засвоєваних способів дій, естетичних цінностей, моральних норм та ідеалів у внутрішні досягнення дитячої особистості.

Існує декілька підходів до визначення поняття колективів, що свідчить про складність його структури. Вони поділяються на такі

типи: навчальні колективи (загальношкільний, класний, предметних гуртків); самодіяльні організації (колективи художньої самодіяльності – вокальні, хореографічні, театральні, музичні та інші); товаристські (спортивні, книголюбів та інші); тимчасові об'єднання для виконання певних видів роботи.

Так, В. Сухомлинський зазначає, що колектив – соціально значима група людей, які об'єднані спільною метою, узгоджено діють для досягнення мети і мають органи самоврядування; це соціальна спільність людей, об'єднана на основі суспільно-значущих цілей, спільних ціннісних орієнтацій, спільної діяльності та спілкування. Важливою категорією педагогіки є виховний колектив, який складається з двох взаємопов'язаних, відносно самостійних колективів – колективу вихованців (учнів) і колективу вихователів (педагога) [34].

За визначенням А. Макаренка колектив – це «цілеспрямований комплекс особистостей», організаційних, об'єднаних загальною метою у процесі діяльності. Члени колективу мають знаходитись у постійному діловому, ідеологічному, дружньому об'єднанні та «пов'язуватись системою обов'язків» і загальною відповідальністю [34].

2,5 см

2 см

1,5 см

Зразок оформлення списку використаної літератури

- 50 -

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

Список літературних джерел складається за алфавітним порядком.

1. Теорія і методика хореографії у питаннях і відповідях: навчальний посібник для студентів спеціальності Хореографія / колектив авторів за заг.ред. О.В.Мартиненко. Мелітополь: ПП Скребейко П.В., 2018. 344с.

2. Мартиненко О.В. Теорія і методика роботи з дитячим хореографічним колективом (дошкільний вік) : навч. посіб. Бердянськ : Видавництво БДПУ, 2014. 302 с.

Згідно із наказом Міністерства освіти і науки України від 12 січня 2017 року № 40 (zareєстровано в Мін'юсті 3 лютого 2017 р. № 155/30023) МОН України спростило вимоги до оформлення списку використаних джерел. Зокрема, на вибір можна використовувати Національний стандарт України «Інформація та документація. Бібліографічне посилання. Загальні положення та правила складання. ДСТУ 8302:2015» або один із стилів, віднесених до рекомендованого переліку стилів оформлення списку наукових публікацій, які є загальноживаними в зарубіжній практиці оформлення наукових робіт.

Зразки оформлення списку використаних джерел за ДСТУ 8302:2015 та відповідно до наказу МОН № 40 від 12.01.2017 р.

КНИГИ*Однотомні видання**Один автор:*

Битяк Ю. П. Державна служба в Україні: організаційно-правові засади: монографія. Харків: Право, 2005. 304 с.

Краснова М. В. Договори в екологічному праві України: навч. посіб. / Київ. нац. ун-т ім. Тараса Шевченка. Київ: Алерта, 2012. 216 с.

Петрик О. І. Шлях до цінової стабільності: світовий досвід і перспективи для України: монографія / відп. ред. В. М. Гесць. Київ: УБС НБУ, 2008. 369 с.

Грошевий Ю. М. Вибрані праці / упоряд.: О. В. Капліна, В. І. Маринів. Харків: Право, 2011. 656 с.

Беккариа Ч. О преступлениях и наказаниях / вступ. ст. Н. И. Панова; пер с итал. М. М. Исаев. Киев: Ин Юре, 2014. 240 с.

Кузнiченко С. О. Закон України «Про правовий режим надзвичайного стану»: наук.-практ. комент. / Одес. держ. ун-т внутр. справ. Харків: Право, 2015. 164 с.

Тертишник В. М. Науково-практичний коментар Кримінального процесуального кодексу України: із змінами та допов. на 12 берез. 2016 р. 12-те вид., допов. і перероб. Київ: Правова єдність, 2016. 810 с.

Johnson L. K. Bombs, bugs, drugs and thugs: intelligence and America's quest for security. New York; London: New York University Press, 2000. 326 p.

Два автори:

Васильєв С. В., Ніколенко Л. М. Доказування та докази у господарському процесі України: монографія. Харків: Еспада, 2004. 192 с.

Каткова Т. В., Каткова А. Г. Закінчення досудового слідства у кримінальних справах: практи. посіб. Харків: Право, 2011. 136 с.

Петришина М. О., Петришин О. А. Міжнародно-правові стандарти у сфері місцевого самоврядування: наук. доп. Харків: Право, 2016. 44 с.

Три автори:

Комаров В. В., Світлична Г. О., Удальцова І. В. Окреме провадження: монографія / за ред. В. В. Комарова. Харків: Право, 2011. 312 с.

Сичевський В. В., Харитонов Є. І., Олейніков Д. О. Науково-практичний коментар до розділу I Особливої частини Кримінального кодексу України (Злочини проти основ національної безпеки України). Харків: Право, 2016. 232 с.

Чотири і більше авторів:

Прилипко С. М., Ярошенко О. М., Мороз С. В., Малиновська К. А. Укладення трудового договору: теоретико-прикладне дослідження: монографія. Харків: Юрайт, 2013. 288 с.

Постклассическая онтология права: монографія / С. И. Максимов и др.; С.-Петербург. гос. ун-т; под. общ. ред. И. Л. Честнова. Санкт-Петербург: Алетейя, 2016. 688 с.

Hubbard R. G., Koehn M. F., Omstein S. I. et. al. The mutual fund industry: Competition and investor welfare. New York, NY: Columbia University Press, 2010. 256 p.

Без автора:

Галузева економічна політика держави: проблеми правового забезпечення: колект. монографія / за наук. ред. Д. В. Задихайла. Харків: Юрайт, 2013. 520 с. (Серія «Наукові праці кафедри господарського права Національного університету «Юридична академія України імені Ярослава Мудрого». Т. 1).

Правове виховання в сучасній Україні: монографія / за заг. ред.: В. Я. Тацій, А. П. Гетьман, О. Г. Данильян. 2-ге вид., перероб. і допов. Харків: Право, 2013. 440 с.

Конституція України: наук.-практ. комент. / редкол.: В. Я. Тацій (голова) та ін. 2-е вид., перероб. і допов. Харків: Право, 2012. 1128 с.

Настільна книга детектива, прокурора, судді: коментар антикорупційного законодавства / за ред. М. І. Хавронюка. Київ: Дакор, 2016. 496 с.

Протидія терористичній діяльності: міжнародний досвід і його актуальність для України: матеріали міжнар. наук.-практ. конф. (30 верес. 2016 р.). Київ: Нац. акад. прокуратури України. 2016. 432 с.

Політологічний енциклопедичний словник / упоряд. В. П. Горбатенко. 2-е вид., перероб. і допов. Київ: Генеза, 2004. 736 с.

Багатотомні видання:

Правова система України: історія, стан та перспективи: у 5 т. / Акад. прав. Наук України. Харків: Право, 2009. Т. 2: Конституційні засади правової системи України і проблеми її вдосконалення / за заг. ред. Ю. П. Битяка. 576 с.

Кримінальне право України. Загальна частина: підручник: у 2 т. / за ред.: В. В. Сташис, В. Я. Тацій. 4-те вид., перероб. і допов. Харків: Право, 2010. Т. 1. 456 с.

Науково-практичний коментар Кримінального процесуального кодексу України: у 4 т. / за ред. О. В. Стовби. Харків: Апостиль, 2015. Т. 2. 329 с.

Велика українська юридична енциклопедія: у 20 т. / Нац. акад. прав. наук України, Ін-т держави і права ім. В. М. Корецького НАН України, Нац. юрид. ун-т ім. Ярослава Мудрого. Харків: Право, 2016. Т. 1: Історія держави і права України / редкол.: В. Д. Гончаренко (голова) [та ін.]. 848 с.

Енциклопедія історії України: у 10 т. / НАН України, Ін-т історії України. Київ: Наук. думка, 2005. Т. 9. 944 с.

ІНШІ ВИДАННЯ

Дисертації:

Головкін Б. М. Теоретичні та прикладні проблеми детермінації і запобігання корисливій насильницькій злочинності в Україні: дис. ... д-ра юрид. наук. Харків, 2011. 406 с.

Костенко В. О. Економіко-правове забезпечення використання та охорони земель: дис.... канд. юрид. наук. Харків, 2015. 183 с.

Bryant B. D. A sequentially articulated experiment to compare two instructional software input infrastructures: Doctoral dissertation. Albany, NY, 1998.

Автореферати дисертацій:

Кравчук В. М. Припинення корпоративних правовідносин в господарських товариствах: автореф. дис. ... д-ра юрид. наук. Харків, 2010. 36 с.

Наконечний А. Б. Примусове відчуження земельних ділянок за законодавством України: автореф. дис. ... канд. юрид. наук. Харків, 2016. 24 с.

Стандарти:

ДСТУ 7152:2010. Видання. Оформлення публікацій у журналах і збірниках. [Чинний від 2010-02-18]. Вид. офіц. Київ, 2010. 16 с. (Інформація та документація).

ДСТУ ISO 6107-1:2004. Якість води. Словник термінів. Частина 1 (ISO 6107-1:1996, IDT). [Чинний від 2005-04-01]. Вид. офіц. Київ: Держспоживстандарт України, 2006. 181 с.

ДСТУ 3582:2013. Бібліографічний опис. Скорочення слів і словосполучень українською мовою. Загальні вимоги та правила (ISO 4:1984, NEQ; ISO 832:1994, NEQ). [На заміну ДСТУ 3582-97; чинний від 2013-08-22]. Вид. офіц. Київ: Мінекономрозвитку України, 2014. 15 с.

Бібліографічні покажчики:

Систематизований покажчик матеріалів з питань адміністративної реформи, опублікованих у Віснику Національної академії державного управління за 1997–2005 роки / Нац. акад. держ. упр. при Президентові України; уклад.: О. О. Бабінова, О. Г. Белінська. Київ: Вид-во НАДУ, 2006. 11 с.

Лисодєд О. В. Бібліографічний довідник з кримінології (1992–2002) / за ред. О. Г. Кальмана. Харків: Одиссей, 2003. 128 с.

Володимир Володимирович Сташис : (до 85-річчя від дня народж. та 60-річчя наук.-пед. і громад. діяльності) / Нац. акад. прав. наук України; упоряд.: В. І. Борисов, В. І. Тютюгін, Л. М. Демидова. Харків: Право, 2010. 108 с.

Каталоги:

Пам'ятки історії та мистецтва Львівської області: каталог-довідник / авт.-упоряд. М. Зобків та ін.; Упр. культури Львів. облдержадмін., Львів. іст. музей. Львів: Новий час, 2003. 160 с.

Горницькая И. П. Каталог растений для работ по фито дизайну / Донец. ботан. сад НАН Украины. Донецк: Лебедь, 2005. 228 с.

Історико-правова спадщина України: кат. вист. / Харків. держ. наук. б-ка ім. В. Г. Короленка; уклад.: Л. І. Романова, О. В. Землянщина. Харків, 1996. 64 с.

ЧАСТИНА ВИДАННЯ

Розділ книги:

Борисова В. И. Право частной собственности в системе социально-экономических прав и свобод граждан и пути его реализации. *Харьковская цивилистическая школа: право собственности: монография* / под ред. И. В. Спасибо-Фатеевой. Харьков: Право 2012. Разд. 3, гл. 1. С. 87–99.

Даньшин І. М. Злочини проти громадського порядку та моральності. *Кримінологія. Загальна та Особлива частини: підручник* / за ред. В. В. Голіни. 2-ге вид., перероб. і допов. Харків: Право, 2009. Розд. 15. С. 138–145.

Хряпінський П. Кримінально-правові засоби заохочення у публічному праві України. *Правовий вплив на неправомірну поведінку: актуальні грані: монографія* / за ред.: О. В. Козаченко, Є. Л. Стрельцов. Миколаїв: Гліон, 2016. С. 87–109.

Тези, доповідь з матеріалів конференції, круглих столів:

Данильян О. Г., Дьобань О. П. Досвід удосконалення органів державної влади в європейських країнах та можливості його використання в Україні. *Проблеми розбудови державності та народовладдя в Україні: матеріали XXII Харків. політолог. Читань* (м. Харків, 21 трав. 2009 р.). Харків. 2009. С. 47–49.

Боднар Т. В. Договір про закупівлю: особливості укладання і забезпечення. *Актуальні проблеми приватного права: договір як правова форма регулювання приватних відносин: матеріали наук.-практ. конф., присвяч. 95-й річниці з дня народж. В. П. Маслова* (Харків, 17 лют. 2017 р.). Харків: Право, 2017. С. 7–9.

Стаття з довідкового видання:

Баулін Ю. В. Обставини, що виключають злочинність діяння. Великий енциклопедичний юридичний словник / за ред. Ю. С. Шемшученко. Київ: Юрид. думка, 2007. С. 550.

Bergmann P. G. Relativity. *The New Encyclopedia Britannica*. Chicago, IL: Encyclopedia Britannica, 1993. Vol. 26. P. 501–508.

Стаття з продовжуваного видання:

Гетьман А. П., Лозо В. І. Державно-правові проблеми подолання екологічної кризи в епоху глобалізації. *Проблеми законності. Харків. 2013. Вип. 123. С. 65–77.*

Данильян О. Г., Петришин О. В. Проблема взаємовпливу правового виховання державотворчого процесу: українські реалії. *Вісник Національної академії правових наук України. Харків, 2010. № 2. С. 28–39.*

Семенюк О. Г. Заходи безпеки в системі охорони державної таємниці. *Держава і право. Юридичні науки. Київ, 2016. Вип. 72. С. 152–166.*

Стаття з періодичного видання (журнал, газета):

Петришин О., Серьогіна С. Змішана республіканська форма державного правління: питання теорії та практики. *Право України*. 2009. № 10. С. 57–60.

Кулак Н. В. Актуальні питання правового статусу добровольчих формувань в Україні. *Часопис Київського університету права*. 2016. № 4. С. 84–88.

Тацій В. Я., Тютюгін В. І., Пономаренко Ю. А. Виклики сучасності і кримінальне право. *Голос України*. 2016. 29 січ. (№ 16). С. 6–7.

Benjamin A. C. The ethics of scholarship: A discussion of problems that arise in its application. *Journal of Higher Education*. 1960. Vol. 31, No. 9. P. 471-480.

Рецензії:

Биков О. Нагальність оптимального міжнародно-правового врегулювання глобальних біоетичних проблем сучасності. *Віче*. 2016. № 1/2. С. 20–21. Рец. на кн.: Третякова В. Г.

Міжнародно-правове регулювання глобальних біоетичних проблем: монографія. Київ: Кондор, 2013. 407 с.

Драч О. О. [Рецензія]. Український історичний журнал, 2016. № 1. С. 217–219. Рец. На кн.: Темченко А. І. Традиційні мантичні практики: архаїка знакової системи. Черкаси: ІнтралігаТОР, 2015. 112 с.

ЕЛЕКТРОННІ РЕСУРСИ

Оболенцев В. Ф. Базові засади системного аналізу злочинності та віктимізації в Україні: монографія. Харків; м. Костянтинівка, Сектор «С» АТО: Юрайт, 2016. 116 с. URL: http://dspace.nulau.edu.ua/bitstream/123456789/12015/1/Obolencev_2016_mon.pdf. (дата звернення: 15.02.2017).

Гетьман Є. А. Підзаконні нормативно-правові акти органів виконавчої влади України та іноземних держав: порівняльна характеристика. Теорія і практика правознавства: електрон. наук. фахове вид. 2016. Вип. 1 (9). URL: <http://tlaw.nlu.edu.ua/article/view/66302> (дата звернення: 17.06.2016).

Карнаух Б. П. Тлумачення договору: короткий нарис із наднаціональної і транснаціональної точок зору. Проблеми законності. 2016. Вип. 135. С. 39–51. doi: <http://dx.doi.org/10.21564/2414-990x.135.83852>.

Аналіз стану здійснення судочинства в 2015 році (за даними судової статистики). URL: [http://www.scourt.gov.ua/clients/vsu/vsu.nsf/\(documents\)/D7F9F72E78DA88ECC2257F730036F282](http://www.scourt.gov.ua/clients/vsu/vsu.nsf/(documents)/D7F9F72E78DA88ECC2257F730036F282) (дата звернення: 17.03.2017).

Trammell A. Magic: The gathering in material and virtual space: An ethnographic approach toward understanding players who dislike online play. *Meaningful Play 2010: October 21-23, 2010, East Lansing, MI*. URL:

http://meaningfulplay.msu.edu/proceedings2010/mp2010_paper_42.pdf
(Last accessed: 17.03.2017).

ЗАКОНОДАВЧІ ТА НОРМАТИВНІ ДОКУМЕНТИ

Конституція України: станом на 1 верес. 2016 р.: відповідає офіц. тексту. Харків: Право, 2016. 82 с.

Правова основа діяльності органів державної влади: зб. нормат. актів / упоряд. П. М. Любченко. Харків: ФІНН, 2010. 303 с.

Конституційний Суд України: рішення, висновки / відп. ред. А. С. Головін; уклад.: К. О. Пігнаста, О. І. Кравченко. Київ: Логос, 2011. Кн. 10. 431 с.

Кримінальний кодекс України: Закон України від 05.04.2001 р. № 2341-III. Відомості Верховної Ради України. 2001. № 25–26. Ст. 131.

Про порядок класифікації надзвичайних ситуацій: Постанова Кабінету Міністрів України від 15.06.1998 р. № 1099. Офіційний вісник України. 1998. № 28. Ст. 1062.

Про правовий режим воєнного стану: Закон України від 12.05.2015 р. № 389-VIII. Голос України. 2015. 10 черв. (№ 101). С. 4.

Національна доктрина розвитку освіти: затв. Указом Президента України від 17.04.2002 р. № 347. Освіта. 2002. 24 квіт. (№ 14). С. 2–4

**Зразок оформлення вступу до курсової роботи на тему
«Формування міжособистісних стосунків у хореографічному
колективі»**

ВСТУП

Актуальність дослідження. В умовах сучасних педагогічних і соціальних тенденцій проблема формування міжособистісних відносин у позашкільних закладах освіти набуває особливої значущості. Колективи художнього спрямування (хореографічні, вокальні, театральні та інші) повинні не тільки навчати дітей виконавській майстерності, а й виховувати індивідуальну і творчу особистість, яка б могла співіснувати в колективі, поважати та підтримувати кожного з його членів. Великого значення і актуальності набуває вивчення місця дитини в системі її відносин з однолітками в дитячих об'єднаннях.

Проблему дружби, доброзичливих стосунків між дітьми, природу конфліктів та непорозумінь, які їх породжують, досліджували багато педагогів та психологів (Л. Божович, О. Запорожець, А. Коломенський, А. Макаренко, Т. Маркова, Р. Немов, В. Нечаєва, Т. Репіна, О. Скрипченко та ін.). В останні роки значна увага вивченню проблеми міжособистісних стосунків приділялася М. Ахметовим, І. Белявським, Н. Голубевою, Н. Єлісеевою, В. Петровою.

Деяких аспектів вивчення міжособистісних стосунків у дитячих творчих колективах торкалися в своїх дослідженнях А. Брусніцина, О. Губа, М. Каган, В. Мартинова, Г. Падалка, А. Сизь та інші.

Питання міжособистісних стосунків у дитячих хореографічних колективах розглядалися в наукових працях В. Кирилюка, О. Мартиненко, Т. Тарасенко, А. Шевчук та інших. Так, В. Кирилюк вважає, що головними причинами виникнення конфліктів між членами дитячого об'єднання є боротьба за лідерство, різні моральні цінності, невихованість, заздрість, залежність від соціальних стереотипів, небажання сприймати людей такими, якими вони є [9].

Фактори взаємовідношення колективу і особистості танцівника в умовах творчої діяльності досліджувала Т. Тарасенко. До них вона відносить: тип особистості дитини та систему її цінностей; наявність та характер традицій колективу; існування неформальних мікрогруп; виникнення конфліктних ситуацій та успішність їх вирішення керівником; турботу педагога про творчий та особистісний розвиток кожної дитини [34].

Аналіз науково-педагогічної та методичної літератури з проблеми формування міжособистісних стосунків з урахуванням індивідуальних

та вікових особливостей дітей показав, що автори досить поверхнево розкривають шляхи подолання конфліктних ситуацій в колективах творчої спрямованості.

Період життя з 6 до 10 років вважається початком становлення особистості і особливо відповідальним етапом у вихованні. Саме у цей період у процесі спілкування дитини з однолітками виникають досить складні взаємовідносини, які головним чином впливають на розвиток її особистості. Знання особливостей формування міжособистісних стосунків у групах дитячих об'єднань, а також тих труднощів, які в них при цьому виникають, можуть надати посильну допомогу керівнику при організації навчально-виховної роботи.

Отже, проблема особливостей формування міжособистісних стосунків у дитячих хореографічних колективах є дуже важливою і необхідною в роботі з дітьми, адже вона визначає не тільки успішну діяльність дитини в рамках хореографічного колективу, а й її психологічний комфорт та подальшу соціальну адаптацію в умовах сучасного суспільства.

Об'єкт дослідження: процес формування міжособистісних стосунків в дитячих хореографічних колективах.

Предмет дослідження: педагогічні умови формування доброзичливих стосунків між дітьми 6-10 років у дитячих хореографічних колективах.

Мета дослідження: визначити найбільш ефективні педагогічні умови виникнення дружніх стосунків у дитячих хореографічних колективах; розробити методичні рекомендації для педагогів-хореографів з питань подолання конфліктних ситуацій між дітьми молодшого шкільного віку.

Завдання дослідження:

- вивчити та проаналізувати наукову та навчально-методичну літературу з проблеми формування міжособистісних стосунків у дитячих творчих колективах; з'ясувати сутність поняття «міжособистісні стосунки» та сформулювати поняття «дитячий хореографічний колектив»;

- виявити рівень розвитку міжособистісних стосунків між дітьми 6-10 років у хореографічних колективах та причини виникнення конфліктних ситуацій;

- визначити та експериментально апробувати педагогічні умови підвищення ефективності процесу формування доброзичливих стосунків у ХК;

Гіпотеза дослідження. Процес формування міжособистісних стосунків між дітьми 6-10 років у дитячих хореографічних колективах буде ефективним за таких умов:

- застосування психолого-педагогічної компетентності керівника та його позитивного впливу на розвиток дружніх стосунків між членами колективу;
- розширення уявлення дітей про позитивні людські якості та засвоєння ними етичних норм спілкування і поведінки шляхом систематичного проведення бесід на морально-етичні теми;
- урахування індивідуально-диференційного підходу до кожного вихованця;
- впровадження методів самоврядування та засобів підвищення статусу малоавторитетних дітей.

Для вирішення завдань був використаний комплекс *наукових методів*: теоретичне вивчення та аналіз наукової, навчально-методичної літератури з теми дослідження, педагогічний експеримент (етап констатації та формування), анкетування, бесіди, спостереження, творчі завдання.

Структура курсової роботи. Курсова робота складається зі вступу, двох розділів, висновків, списку літератури (48 джерел), п'яти додатків. Загальний обсяг роботи – 30 сторінок (сторінки вказуються до переліку літератури).

Індивідуальний план роботи над курсовою роботою

№ з/п	Назва етапів курсової роботи	Строк виконання етапів роботи	Примітка
1.	Обрання та затвердження теми курсової роботи	вересень	
2.	Розробка плану (змісту) та формулювання наукового апарату		
3.	Добір, аналіз та систематизація наукової та навчально-методичної літератури з теми дослідження		
4.	Оформлення теоретичної частини (I розділу) курсової роботи		
5.	Визначення мети та розробка завдань констатувального етапу експерименту		
6.	Звіт про результати написання курсової роботи на предметній комісії	грудень	
7.	Проведення та обробка результатів констатації		
8.	Розробка проекту формувального етапу експерименту		
9.	Проведення формувального етапу експерименту		
10.	Проведення та обробка результатів контрольного експерименту		
11.	Оформлення практичної частини (II розділу) курсової роботи		
12.	Формулювання загальних висновків		
13.	Оформлення літератури та додатків		
14.	Форматування тексту курсової роботи відносно вимог		
15.	Захист курсової роботи		

Здобувач освіти _____
 (підпис) (прізвище та ініціали)

Керівник роботи _____
 (підпис) (прізвище та ініціали)

ДОДАТОК 7.

Теоретична частина роботи має перевірятися здобувачем вищої освіти на унікальність. До звіту має додаватися протокол перевірки на плагіат. Рекомендацією можуть бути доступні програми:

– unichesk.com. Безкоштовно+Платно. Українська мова. Обов'язкова реєстрація. Безкоштовно – до 200 слів, очікування 10+ хвилин. Якість перевірки: висока. На цей сайт посилаються Глухівські читання.

– Turnitin Similarity - широко використовуваний інструмент виявлення плагіату, який порівнює подані академічні роботи з великою базою даних контенту, включаючи академічні журнали, книги, веб-сайти та раніше подані роботи.

Чутливість до всіх видів плагіату дуже висока.